

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3271/2019
20.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божицара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и мал. ГГ из ..., кога заступа законски заступник мајка ББ, а чији је заједнички пуномоћник Иван Савић, адвокат из ..., ради оспоравања и утврђивања очинства, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 139/2019 од 10.04.2019. године, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 139/2019 од 10.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу П2 18/18 од 26.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужени ВВ из ... није природни – биолошки отац мал. ГГ из ..., ЈМБГ ...; да је тужилац АА из ... ЈМБГ ... природни – биолошки отац туженог мал. ГГ из ..., што су тужени дужни да признају да је тужилац АА отац мал. ГГ, а такође да трпе брисање уписа очинства туженог ВВ и упис очинства тужиоца АА у матичну књигу рођених за матично подручје ... под текућим бројем .. за годину 2011. годину. Ставом другим изреке, мал. ГГ, рођен ...2011. године у ..., поверен је на самостално старање мајци ББ, која ће над њим самостално вршити родитељско право. Ставом трећим изреке, уређени су лични односи и начин виђања између тужиоца АА и туженог мал. ГГ, на тај начин што ће се виђање између тужиоца и мал. туженог остваривати сваке друге и четврте недеље у месецу, у времену од 12,00 до 17,00 часова као и за дан очеве крсне славе, други дан Нове године, други дан Божића, други дан Ускрса и други дан првомајског празника у периоду од 12,00-17,00 часова, на начин да ће га тужилац узимати испред куће где малолетан тужени живи и враћати га на исти начин. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац АА да доприноси у издржавању мал. туженог ГГ, месечном исплатом 7.000,00 динара са законском затезном каматом у случају доцње, а који ће плаћати уплатом преко поште на име законске заступнице – мајке ББ и то сваког 01. до 10. у текућем месецу за претходни месец, почев од 26.12.2018. године па убудуће, док за то постоје законски разлози или не наступе околности које ову обавезу мењају или укидају. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 139/2019 од 10.04.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених ВВ и мал. ГГ и потврђена пресуда Вишег суда у Лесковцу П2 18/18 од 26.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, међутим, због ове повреде поступка ревизија не може да се изјави, што произлази из члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетан ГГ, рођен је ...2011. године у току трајања брака између тужене ББ и туженог ВВ. У матичној књизи рођених за мал. ГГ, као отац уписан је тужени ВВ, а мајка тужена ББ. Током поступка вештачењем ДНК анализом утврђено је да је тужилац АА са вероватноћом већом од 99,99999% биолошки отац мал. туженог ГГ. Тужбу за утврђење очинства тужилац је поднео 18.01.2017. године, а тужбу за оспоравање очинства туженог ВВ, тужилац је поднео 17.10.2018. године. Тужилац је налаз вештака примио 22.01.2018. године.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Породични закон у члану 251. став 3. прописује да мушкарац који тврди да је отац детета може поднети тужбу ради утврђивања свог очинства у року од годину дана од дана сазнања да се са његовим признањем очинства нису сагласили мајка, односно старатељ детета, а најкасније у року од 10 година од рођења детета. Истим законом у члану 252. став 4. прописано је да мушкарац који тврди да је отац детета може поднети тужбу ради оспоравања очинства мушкарцу који се по овом закону сматра оцем детета у року од годину дана од сазнања да је он отац детета, а најкасније у року од 10 година од рођења детета.

По оцени Врховног касационог суда, тужба за утврђивање, као и за оспоравање очинства поднета је у роковима који су прописани цитираним одредбама члана 251. став 3. и 252. став 4. Породичног закона. У конкретном случају, правилан је закључак другостепеног суда да је субјективни рок за подношење тужбе за утврђивање и оспоравање очинства почео да тече од момента сазнања тужиоца за резултате вештачења ДНК анализе у овом предмету, а то је 22.01.2018. године када је тужилац примио налаз и мишљење вештака. Осим тога, за рок за подношење тужбе за утврђивање, односно оспоравање очинства није од утицаја чињеница да је тужена ББ, обавестила тужиоца током трудноће и после порођаја да је он отац детета, јер ова чињеница представља сумњу на околност ко је отац детета, а не сазнање, јер је тужилац сазнао да је отац малолетног ГГ у моменту пријема налаза и мишљења медицинског вештачења у овом поступку. Такође су правилно нижестепени судови одлучили, када су одредили да тужена ББ самостално врши родитељско право, као и када су уредили начин одржавања личних односа малолетног ГГ са оцем АА, те обавезали тужиоца да доприноси у издржавању малолетног ГГ, правилном применом

одредаба чланова 61. и 77. у вези са члановима 260. став 1., 266, 270. и 272. Породичног закона. Приликом одлучивања о начину одржавања личних односа између малолетног ГГ и тужиоца као родитеља који не врши родитељско право, суд је затражио налаз и стручно мишљење од органа старатељства, те је у складу са предложеним моделом виђања донео закониту одлуку која је у најбољем интересу малолетног детета у смислу члана 6. Породичног закона.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

Супротно наводима ревизије, судови су правилно оценили истакнут приговор застарелости у погледу рока за подношење ове врсте тужбе прописаног чланом 251. став 3. и 252. став 4. Породичног закона, имајући у виду дан сазнања тужиоца да је отац малолетног детета у односу на дан подношења тужбе.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић